

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 119/2013-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. februára 2013 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej JUDr. B. F., vedené pod sp. zn. Rvp 12745/2012 až sp. zn. Rvp 12751/2012 a sp. zn. Rvp 12753/2012 až sp. zn. Rvp 12794/2012 vo veci namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Lučenec a jeho uzneseniami a postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici a jeho uzneseniami a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 12745/2012 až sp. zn. Rvp 12751/2012 a sp. zn. Rvp 12753/2012 až sp. zn. Rvp 12794/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 12745/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

2. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 10. septembra 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a čl. 14 dohovoru postupom Okresného súdu Lučenec (ďalej len „okresný súd“) a jeho uzneseniami a postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) a jeho uzneseniami. Zoznam spisových značiek konaní pred okresným súdom a krajským súdom a tomuto zodpovedajúce spisové značky konaní pred ústavným súdom tvorí prílohu tohto uznesenia.

3. Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá inter alia poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. Sťažovateľka poskytla na základe zmlúv o úvere uzavretých s dlžníkmi úvery, na zabezpečenie ktorých bola účastníkmi zmluvného vzťahu uzatvorená rozhodcovská doložka, resp. rozhodcovská zmluva.

Súdny exekútor na základe poverení udelených okresným súdom začal nútený výkon rozhodnutí, t. j. exekúcie, pričom exekučným titulom bolo rozhodnutie rozhodcovského súdu. V priebehu exekučných konaní okresný súd napadnutými rozhodnutiami exekúcie zastavil. Krajský súd na odvolanie sťažovateľky svojím napadnutým rozhodnutím potvrdil okresným súdom vydané prvostupňové rozhodnutia.

4. Sťažovateľka vyjadruje nesúhlas s napadnutými rozhodnutiami okresného súdu a krajského súdu, ktorým vytkla ich nesprávnosť z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávných ustanovení príslušných právnych predpisov vzťahujúcich sa na predmetnú právnu vec, keď okresný súd „... rozhodol nad rámec zverenej právomoci; svojím postupom odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom...“. Sťažovateľka tvrdí, že

okresný súd a krajský súd „nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonal náležité dokazovanie..., svoje rozhodnutie formuloval na základe nesprávneho právneho posúdenia a s použitím chybných aplikácií a interpretácií...“. Sťažovateľka tiež uviedla, že „všeobecné súdy porušili právo sťažovateľa na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 Ústavy SR) ale aj právo na spravodlivé súdne konanie (čl. 6 ods. 1 Dohovoru) tým, že nerešpektovali jeho právo na to, aby sa jeho právna vec pred vnútroštátnym súdom rozhodovala na základe správneho a adekvátneho právneho základu. Súčasťou takeého právneho základu však po vstupe Slovenskej republiky do EÚ je aj výklad práva EÚ podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ v konaní o prejudiciálnej otázke... Tvrdíme, že súd sa nijako nevysporiadal s výkladovými pravidlami uvedenými v smernici Rady 93/13/EHS a nijako nezdôvodnil, prečo považuje rozhodcovskú doložku za neprijateľnú podmienku v zmluve o úvere.“.

Sťažovateľka svoju sťažnosť okrem iného odôvodnila aj tým, že „Zákonodarca priznal všeobecným súdom právomoc posudzovať zákonnosť rozhodnutí rozhodcovských súdov iba v rámci konania o zrušení rozhodcovského rozsudku, teda iba v rámci konania zvláštného, uskutočňovaného na základe zákona, ktorý bol na úpravu rozhodovania sporov rozhodcovskými súdmi a úpravu uznania a výkonu tuzemských a cudzích rozhodcovských rozhodnutí... prijatý. Všeobecný súd si musí byť vedomí toho, že ani súdy nie sú oprávnené vykonávať priame zásahy do právoplatných rozhodnutí rozhodcovských súdov... Súdna prax je jednotná v názore, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie sa exekučný súd okrem iného zaoberá tým, či k návrhu na vykonanie exekúcie bol pripojený exekučný titul opatrený potvrdením o jeho vykonateľnosti, ... či rozhodnutie (iný titul) je z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch vykonateľné tak po stránke formálnej... ako aj materiálnej... V rámci tohto skúmania nie je exekučný súd oprávnený posudzovať vecnú správnosť... rozsudku všeobecného súdu, ani rozsudku rozhodcovského súdu. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom.“.

V závere svojej argumentácie zdôraznila, že „Exekúcia bola začatá zákonným spôsobom, na základe vykonateľného a platného exekučného titulu, ktorý naďalej existuje a zotráva platným, právoplatným a vykonateľným. Súd po vykonaní prieskumu exekučného titulu vydal súdnemu exekútorovi poverenie na výkon exekúcie. Od vydania exekučného

titulu, ani od vydania poverenia na výkon exekúcie nenastali žiadne nové právne ani skutkové okolnosti, ktoré by mali viesť k zmene postoja súdu.“. Podľa sťažovateľky navyše „odvolací súd konal v rozpore s ust. § 214 ods. 1 OSP, čím porušil základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivý súdny proces zaručené čl. 6 ods. Dohovoru, keď nenariadil pojednávanie aj keď k tomu bol podľa zákona povinný a odvolanie prejednal bez osobnej účasti sťažovateľa“.

5. V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu a čl. 14 dohovoru postupom a uzneseniami okresného súdu (uvedenými v zozname, ktorý tvorí prílohu tohto uznesenia) a porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu postupom a uzneseniami krajského súdu (uvedenými v zozname, ktorý tvorí prílohu tohto uznesenia), zrušil napadnuté uznesenia okresného súdu a krajského súdu a veci vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a priznal jej primerané finančné zadost'učinenie, ako aj úhradu trov konania.

6. Sťažovateľka následne svoje sťažnosti doplnila podaniami z 15. novembra 2012, v ktorých doplnila právnu argumentáciu k podaným ústavným sťažnostiam okrem iného o tvrdenie, že „Súdy oboch stupňov nevytýčili vo veci samej pojednávanie aj keď tak boli podľa zákona povinné urobiť. Podľa ust. §57 ods. 5 Exekučného poriadku v znení účinnom od 09.08.2012 ak súd rozhoduje podľa odseku 1 písm. g) a k), nariadi pojednávanie. Po právoplatnosti uznesenia o vyhlásení exekúcie za neprípustnú súd exekúciu zastaví. Podľa ust. § 243 ods. 1 Exekučného poriadku (prechodné ustanovenie účinné od 09.08.2012) tento zákon sa vzťahuje aj na konanie začaté pred dňom účinnosti tohto zákona... Súd nenariadil ústne pojednávanie a tento nedostatok nekorigoval ani súd druhého stupňa.“.

II.

6. Podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa už začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

7. S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 12745/2012 až sp. zn. Rvp 12751/2012 a sp. zn. Rvp 12753/2012 až sp. zn. Rvp 12794/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu a krajského súdu, proti ktorým tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

III.

8. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

11. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

12. Podľa čl. 12 ods. 2 ústavy základné práva a slobody sa zaručujú na území Slovenskej republiky všetkým bez ohľadu na pohlavie, rasu, farbu pleti, jazyk, vieru a náboženstvo, politické či iné zmýšľanie, národný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnosti alebo etnickej skupine, majetok, rod alebo iné postavenie. Nikoho nemožno z týchto dôvodov poškodzovať, zvýhodňovať alebo znevýhodňovať.

13. Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

14. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

15. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu...

16. Podľa čl. 14 dohovoru užívanie práv a slobôd priznaných týmto dohovorom sa musí zabezpečiť bez diskriminácie založenej na akomkoľvek dôvode, ako je pohlavie, rasa, farba pleti, jazyk, náboženstvo, politické alebo iné zmýšľanie, národnostný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnostnej menšine, majetok, rod alebo iné postavenie.

17. Podľa čl. 1 dodatkového protokolu každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva.

Predchádzajúce ustanovenie nebráni právu štátov prijímať zákony, ktoré považujú za nevyhnutné, aby upravili užívanie majetku v súlade so všeobecným záujmom a zabezpečili platenie daní a iných poplatkov alebo pokút.

18. Podstatou sťažností je tvrdenie sťažovateľky, že napadnutými uzneseniami okresného súdu a krajského súdu, ktorými súd vyhlásil exekúcie za neprípustné a rozhodol o ich zastavení, boli porušené jej označené práva. Podľa tvrdení sťažovateľky okresný súd a krajský súd vydali svoje rozhodnutia na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a s použitím chybných aplikácií a interpretácií práva a zároveň nedostatočne zistili skutkový stav bez aplikácie relevantnej právnej normy a bez vykonania dokazovania a svoje rozhodnutia dostatočne neodôvodnili. Napadnutými rozhodnutiami malo dôjsť k ohrozeniu existujúcich pohľadávok sťažovateľky a v konaniach mala mať sťažovateľka výrazne nevýhodné postavenie a zaobchádzalo sa s ňou odlišne.

A. K namietanému porušeniu čl. 12 ods. 2 ústavy a základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu a čl. 14 dohovoru napadnutými uzneseniami okresného súdu

19. V čl. 127 ods. 1 ústavy je zakotvený princíp subsidiarity, podľa ktorého ústavný súd môže konať o namietanom porušení práv sťažovateľa a vecne sa zaoberať sťažnosťami iba vtedy, ak sa sťažovateľ nemôže domáhať ochrany svojich práv pred všeobecným súdom. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda automaticky nezakladá aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany tohto základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jej dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy, prípadne iným zákonne upraveným spôsobom pred iným súdom alebo pred iným štátnym orgánom,

musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. m. m. I. ÚS 103/02, IV. ÚS 179/05, IV. ÚS 243/05). Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05, II. ÚS 443/2011).

20. Zásada subsidiarity reflektuje okrem iného aj princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do právomoci všeobecných súdov, ktorých rozhodnutia sú v konaní o sťažnosti preskúmané (IV. ÚS 303/04, II. ÚS 443/2011).

21. Pokiaľ ide o napadnuté uznesenia okresného súdu, ústavný súd vzhľadom na už uvedené poukazuje na skutočnosť, že proti týmto bolo možné podať odvolanie ako riadny opravný prostriedok (čo sťažovateľka aj využila), a preto sťažnosti v tejto časti bolo potrebné odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

B. K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu napadnutými uzneseniami krajského súdu

22. Ústavný súd po preskúmaní sťažností zistil, že argumenty sťažovateľky sú totožné s jej argumentmi, ktoré použila v stovkách sťažností, ktoré už riešil ústavný súd tak, že ich odmietol vo vzťahu ku krajským súdom ako zjavne neopodstatnené. Sťažovateľka označila len iné rozhodnutia krajského súdu v skutkovo a právne obdobných veciach, v ktorých súd posudzoval relevantnosť exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku alebo notárskej zápisnice), ktorými malo dôjsť k porušeniu jej označených práv. Ústavný súd preto pri odôvodnení rozhodnutia o namietanom porušení základných práv sťažovateľky v tejto časti postupoval rovnako ako vo veci vedenej pod sp. zn. I. ÚS 516/2012.

23. Keďže ústavný súd predtým už vo viacerých svojich rozhodnutiach podrobne analyzoval dôvody zjavnej neopodstatnenosti sťažností sťažovateľky, nepovažoval za potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je v prípade týchto sťažností sťažovateľky, pretože sú sťažovateľke dobre známe.

V tomto smere sa pri predbežnom prerokovaní týchto sťažností ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi uvedenými vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, napr. sp. zn. III. ÚS 242/2011 z 31. mája 2011, sp. zn. II. ÚS 473//2011 z 20. októbra 2011, sp. zn. II. ÚS 379/2011 zo 7. septembra 2011, sp. zn. I. ÚS 382/2012 z 22. augusta 2012, sp. zn. III. ÚS 416/2012 z 12. septembra 2012, I. ÚS 409/2012 z 22. augusta 2012, I. ÚS 410/2012 z 22. augusta 2012, ako aj v ďalších rozhodnutiach týkajúcich sa obdobných sťažností sťažovateľky, ktoré skončili odmietnutím rovnakých a opakujúcich sa sťažností sťažovateľky z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, pri akceptovaní právnych záverov rozhodnutí všeobecných súdov o zastavení exekúcií v stovkách prípadov, pretože rozhodcovské rozsudky alebo notárske zápisnice z rôznych dôvodov neboli spôsobilými exekučnými titulmi na vedenie exekúcií.

Ústavný súd preto sťažnosti sťažovateľky v časti namietajúcej porušenie základných práv postupom a uzneseniami krajského súdu bez podrobnejšej argumentácie odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Keďže sťažnosti boli odmietnuté ako celok, ústavný súd už o ďalších návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. februára 2013

Príloha:

Zoznam spisových značiek konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky sp. zn. Rvp 12745/2012 až Rvp 12751/2012 a Rvp 12753/2012 až Rvp 12794/2012 a zodpovedajúcich spisových značiek konaní pred Okresným súdom Lučenec a Krajským súdom v Banskej Bystrici:

sp. zn. Ústavného súdu Slovenskej republiky	sp. zn. Okresného súdu Lučenec	Dátum rozhodnutia	sp. zn. Krajského súdu v Banskej Bystrici	Dátum rozhodnutia
Rvp 12745/2012	13 Er 916/2008	2.2.2012	2 CoE 283/2012	21.6.2012
Rvp 12746/2012	14Er 956/2008	23.2.2012	2 CoE 277/2012	21.6.2012
Rvp 12747/2012	14 Er 837/2007	22.2.2012	17 CoE 105/2012	29.6.2012
Rvp 12748/2012	17 Er 889/2008	28.2.2012	16 CoE 157/2012	28.6.2012
Rvp 12749/2012	13Er 945/2007	3.2.2012	17 CoE 104/2012	29.6.2012
Rvp 12750/2012	21 Er 199/2008	17.2.2012	17 CoE 120/2012	29.6.2012
Rvp 12751/2012	21 Er 479/2007	17.2.2012	17 CoE 121/2012	29.6.2012
Rvp 12753/2012	17 Er 199/2008	19.3.2012	14 CoE 224/2012	18.6.2012
Rvp 12754/2012	17 Er 919/2008	15.3.2012	16 CoE 163/2012	28.6.2012
Rvp 12755/2012	21 Er 942/2007	17.2.2012	1 CoE 269/2012	12.7.2012
Rvp 12756/2012	10 Er 74/2011	30.1.2012	17 CoE 125/2012	31.7.2012
Rvp 12757/2012	14 Er 445/2010	1.3.2012	43 CoE 136/2012	19.7.2012
Rvp 12758/2012	12 Er 736/2010	20.3.2012	1 CoE 283/2012	11.6.2012
Rvp12759/2012	6 Er 935/2010	14.12.2011	43 CoE 147/2012	19.6.2012
Rvp 12760/2012	6 Er 805/2010	14.12.2011	2 CoE 203/2012	30.5.2012
Rvp 12761/2012	9 Er 934/2010	2.2.2012	2 CoE 208/2012	20.6.2012
Rvp 12762/2012	21 Er 53/2010	22.12.2011	1 CoE 294/2012	11.6.2012
Rvp 12763/2012	12Er 1015/2007	21.3.2012	17 CoE 128/2012	29.6.2012
Rvp 12764/2012	13 Er 841/2007	7.2.2012	2 CoE 261/2012	21.6.2012
Rvp 12765/2012	17 Er 938/2008	15.3.2012	1 CoE 301/2012	12.7.2012
Rvp 12766/2012	12 Er 1047/2008	27.1.2012	41 CoE 107/2012	31.7.2012
Rvp 12767/2012	12 Er 1005/2007	29.3.2012	15 CoE 105/2012	31.7.2012
Rvp 12768/2012	12 Er 959/2008	21.3.2012	1 CoE 284/2012	12.7.2012
Rvp 12769/2012	8 Er 18/2009	9.3.2012	15 CoE 136/2012	18.7.2012
Rvp 12770/2012	5 Er 932/2010	13.12.2011	1 CoE 184/2012	24.4.2012
Rvp 12771/2012	5 Er 970/2008	31.5.2011	2 CoE 538/2011	30.3.2012
Rvp 12772/2012	5 Er 975/2010	13.12.2011	14 CoE 100/2012	11.4.2012
Rvp 12773/2012	10 Er 60/2011	30.1.2012	1 CoE 279/2012	12.7.2012
Rvp 12774/2012	9 Er 1058/2009	12.1.2012	41 CoE 52/2012	11.7.2012
Rvp 12775/2012	8 Er 586/2010	16.12.2011	15 CoE 66/2012	14.6.2012
Rvp 12776/2012	6 Er 806/2010	14.12.2011	43 CoE 92/2012	24.4.2012
Rvp 12777/2012	6 Er 1070/2009	14.12.2011	2 CoE 202/2012	20.6.2012
Rvp 12778/2012	14 Er 1059/2009	21.3.2012	13 CoE 156/2012	2.8.2012
Rvp 12779/2012	13 Er 497/2008	27.1.2012	41 CoE 69/2012	11.7.2012
Rvp 12780/2012	6 Er 643/2010	14.12.2011	13 CoE 133/2012	18.7.2012
Rvp 12781/2012	10 Er 552/2009	10.2.2012	15 CoE 103/2012	31.7.2012
Rvp 12782/2012	9 Er 47/2011	20.12.2011	41 CoE 144/2012	11.7.2012
Rvp 12783/2012	14 Er 279/2008	24.2.2012	1 CoE 252/2012	12.7.2012
Rvp 12784/2012	14 Er 203/2011	1.3.2011	41 CoE 119/2012	31.7.2012
Rvp 12785/2012	21 Er 475/2007	17.2.2012	41 CoE 145/2012	25.7.2012
Rvp 12786/2012	10 Er 934/2010	30.1.2012	1 CoE 278/2012	12.7.2012

Rvp 12787/2012	10 Er 843/2010	27.7.2012	1 CoE 344/2012	12.7.2012
Rvp 12788/2012	6 Er 959/2008	14.2.2012	14 CoE 264/2012	13.7.2012
Rvp 12789/2012	14 Er 442/2010	1.3.2012	2 CoE 238/2012	20.6.2012
Rvp 12790/2012	6 Er 889/2010	14.12.2011	16 CoE 102/2012	18.4.2012
Rvp 12791/2012	5 Er 934/2010	13.12.2011	41 CoE 55/2012	18.4.2012
Rvp 12792/2012	6 Er 735/2010	14.12.2011	43 CoE 94/2012	25.4.2012
Rvp 12793/2012	5 Er 98/2010	13.12.2011	15 CoE 65/2012	18.4.2012
Rvp 12794/2012	9 Er 932/2010	23.12.2011	16 CoE 165/2012	28.6.2012